

Arrest

nr. 164 422 van 18 maart 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 augustus 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. X van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 26 augustus 2015 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gezien de vraag tot voortzetting van de procedure ingediend op 3 september 2015.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 november 2015.

Gezien het arrest nr. 159 526 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 5 januari 2016 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 29 januari 2016 om 13.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat K. BERNARD, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 augustus 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Aan de heer die verklaart te heten(1): (...), Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heeft betaald moet hij het grondgebied verlaten en wordt hij gerepatrieerd. Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken, terug te keren naar België.

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen , tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3° + art. 74/14 §3, 30: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, A. Publie, attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene werd van tot 24.04.2015 heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs, bendevoorming, deelname.

*Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken:
Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België*

*Terugleiding naar de grens
REDEN VAN DE BESLISSING:*

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van artikel 7, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

- *kan met zijn-haar middelen niet wettelijk vertrekken*
- *betrokkene werd van tot 24.04.2015 heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs, bendevoorming, deelname, er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.*
- *gezien de betrokkene geseind is door, dringt zijn/haar verwijdering buiten de grenzen van het Schengengrondgebied in toepassing van het artikel 23 van de toepassingsmodaliteiten van de akkoorden van Schengen zich op.*

*Vasthouding
REDEN VAN DE BESLISSING:*

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van artikel 7, derde lid en van artikel 74/8 § 1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

-betrokkene kan niet onmiddellijk worden verwijderd of overgebracht naar een gesloten centrum en dient hiertoe te worden vastgehouden in de gevangenis.

-Gezien betrokkene niet in het bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden

-Gezien betrokkene zich in een situatie van illegaal verblijf in België bevindt, is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.

- Gezien betrokkene, zoals uit het voorgaande blijkt, vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.

In uitvoering van de deze beslissingen, gelasten A. Publie, attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de Directeur van de gevangenis te Antwerpen om betrokkene vanaf 17.08.2015 te doen opsluiten, in de gevangenis te Antwerpen."

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

2.2. De verzoekende partij heeft ervoor geopteerd een synthesesemorie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), "doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60".

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat, in zoverre het de bedoeling zou zijn van de verzoekende partij om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de vreemdelingenwet tegen een maatregel van vrijheidsberoving een beroep kan ingesteld worden bij de raadkamer van de correctionele rechtbank. Artikel 72, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In haar synthesesemorie stelt de verzoekende partij dat de uitvoering van de bestreden beslissing ervoor zorgt dat het reëel is dat de opgelegde voorwaarden door de kamer van inbeschuldigingstelling - waarbij geëist wordt dat de verzoekende partij zich ter beschikking houdt van het strafrechtelijk onderzoek - worden geschonden, dat zij door de uitvoering van de bestreden beslissing wordt verwijderd van het grondgebied en zeer waarschijnlijk niet kan terugkeren alsook dat de verwerende partij hierom de verzoekende partij zelf in vrijheid heeft gesteld, waarbij zij deze problematiek erkent.

3.2. Uit de stukken van het administratief dossier, dat opgesteld werd na het arrest nr. 151 289 van 26 augustus 2015 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen en dat werd neergelegd naar aanleiding van het beroep tot schorsing en nietigverklaring tegen de beslissing van 17 augustus 2015 houdende het inreisverbod, blijkt dat het openbaar ministerie zich verzet tegen de uitwijzing van de verzoekende partij gezien de verzoekende partij nog dient te verschijnen voor de correctionele rechtbank (mail van V.D.T. van woensdag 26 augustus 2015 om 15u29). Uit het 'Verslag Niet Vertrek' blijkt dat de repatriëring van 27 augustus 2015 mislukt is daar de verzoekende partij weerhouden wordt door het parket. Uit een synthesesedocument telefoongesprek van 31 augustus 2015 blijkt dat in samenspraak met parket en 'geschillen' de verzoekende partij wordt vrijgesteld. Uit een schrijven van de verwerende partij van 31 augustus 2015 aan 'CIM' blijkt dat de verwerende partij vraagt de verzoekende partij vrij te stellen om administratieve redenen.

3.3. Gewezen ter terechtzitting van 29 januari 2016 op het verzet van het openbaar ministerie tegen de verwijdering van de verzoekende partij en haar invrijheidsstelling ingevolge dit verzet, stelt de verwerende partij dat de eis van het openbaar ministerie en het daarop vrijlaten van de verzoekende

partij en de bijlage 13 *septies* naast elkaar kunnen blijven bestaan omdat het bevel gebaseerd is op artikel 7 van de vreemdelingenwet en dit correct is.

3.4. De verwerende partij betwist niet dat de verzoekende partij werd vrijgelaten, noch dat dit geschiedde om reden dat het openbaar ministerie zich tegen een uitwijzing had verzet.

Door de verzoekende partij niet te repatriëren en haar vervolgens vrij te laten - waarbij dient opgemerkt te worden dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij administratiefrechtelijk werd vastgehouden op het ogenblik van haar vrijlating op 31 augustus 2015 en niet strafrechtelijk, zoals de verwerende partij verkeerdelijk lijkt voor te houden ter terechtzitting van 29 januari 2016 - gaat de verwerende partij klaarblijkelijk in op de eis van het openbaar ministerie, wat zij ter terechtzitting ook niet ontkent en meent zij aldus dat geen uitvoering dient gegeven te worden aan het bevel om het grondgebied te verlaten.

Het in het rechtsverkeer houden van een bevel om het grondgebied te verlaten, is inconsistent met het gedrag van de verwerende partij waarbij zij de verzoekende partij, terwijl zij werd vastgehouden met het oog op haar verwijdering, heeft vrijgelaten nadat het openbaar ministerie zich tegen een uitwijzing had verzet. Immers indien zij meende dat de eis van het openbaar ministerie de correctheid van het bevel om het grondgebied te verlaten niet in de weg staat - waarbij de Raad benadrukt dat een bevel om het grondgebied te verlaten niet los kan gezien worden van de uitvoering ervan - dan had zij kunnen overgaan tot de geplande uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten of minstens tot het nemen van een beslissing tot uitstel van de verwijdering overeenkomstig artikel 74/17, §2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet.

Het is immers zo dat de minister of zijn gemachtigde op grond van specifieke omstandigheden de verwijdering tijdelijk kan uitstellen om technische redenen, waarbij deze technische redenen niet op limitatieve wijze in de wet zijn opgesomd, op grond van artikel 74/17, §2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet. De minister of zijn gemachtigde deelt de onderdaan van een derde land schriftelijk mee dat de uitvoering van de beslissing tot verwijdering tijdelijk is uitgesteld (artikel 74/14, §2, tweede lid vreemdelingenwet).

Noch uit de stukken van het administratief dossier dat neergelegd werd naar aanleiding van het beroep tegen de beslissing houdende het inreisverbod van 17 augustus 2015 en waarbij het laatste stuk dateert van 21 september 2015, noch uit de verklaringen van de verwerende partij ter terechtzitting van 29 januari 2016 blijkt dat ten aanzien van de verzoekende partij een beslissing op grond van artikel 74/17, §2, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet werd genomen op het ogenblik van haar vrijlating op 31 augustus 2015.

Hoewel uit de voorwaarden opgelegd door de kamer van inbeschuldigingstelling niet blijkt dat de verzoekende partij op het Belgisch grondgebied dient te verblijven, doch enkel zich ter beschikking dient te houden van het onderzoek en gevolg dient te geven aan alle oproepen van politie of gerechtelijke overheden, en aldus de opgelegde voorwaarden zich niet lijken te verzetten tegen een verwijdering, dient de Raad vast te stellen dat uit het gedrag van de verwerende partij blijkt, en zij dit ook niet ontkent, dat zij van mening is dat de verwijdering (tijdelijk) niet kan plaatsvinden omwille van het verzet van het openbaar ministerie tegen verwijdering omdat de verzoekende partij nog dient te verschijnen voor de correctionele rechtbank.

Het betoog dat het bevel om het grondgebied te verlaten - waartoe geen termijn voor vrijwillig vertrek werd voorzien en de termijn aldus verstreken is - , niettegenstaande het niet dient uitgevoerd te worden gelet op het verzet van het openbaar ministerie, correct en rechtsgeldig is, ontnemt elke betekenis aan artikel 74/17 van de vreemdelingenwet, wanneer niet blijkt dat een beslissing werd genomen tot uitstel van de verwijdering.

De verzoekende partij maakt dus op heden het voorwerp uit van een bevel om het grondgebied te verlaten waarvan de termijn voor de uitvoering ervan verstreken is en naar aanleiding waarvan geen beslissing tot uitstel van verwijdering werd genomen - minstens blijkt dit niet uit de stukken waarover de Raad beschikt of uit de verklaringen van de verwerende partij ter terechtzitting van 29 januari 2016 - zodat een gedwongen uitvoering van het bevel mogelijk is, terwijl zij op vraag van het openbaar ministerie op het Belgisch grondgebied dient te blijven, waarbij de verwerende partij deze vraag inwilligt door de verzoekende partij vrij te laten.

Gelet op het standpunt aldus van de verwerende partij, zoals duidelijk blijkt uit de stukken van het administratief dossier en zoals ook niet ontkend wordt ter terechtzitting van 29 januari 2016, dat de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten heden niet dient uit te voeren, gelet op het feit dat een bevel om het grondgebied te verlaten niet kan los gezien worden van de uitvoering ervan en gelet op het feit dat nergens uit blijkt dat de verwerende partij een beslissing tot uitstel van de verwijdering heeft genomen, is het aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig getroffen werd of niet. De Raad merkt hierbij op dat niets de verwerende partij verhindert om opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren aan de verzoekende partij indien haar aanwezigheid op het grondgebied niet langer gewenst wordt door het openbaar ministerie.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep opgeworpen door de verwerende partij en over de door verzoekende partij aangehaalde middelen en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

De bestreden beslissing wordt uit het rechtsverkeer gehaald aan de hand van een nietigverklaring ervan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 augustus 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend zestien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER